

دویست بار سپاس از شما

مینا دارابی
مهندس نیلوفر حسن
سیده مینا مجابی

آگهی‌ها و مطالب ماهنامه مهندسی پزشکی را در جامعه بالا می‌برد؛ چیزی که امروز به عنوان دستاوردی ۱۷ ساله به آن افتخار می‌کنیم. راز ماندگاری و بالندگی ماهنامه مهندسی پزشکی در عصر دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی، همین اعتبار و ضریب نفوذ آن است. تا مخاطبان عزیز با ماهنامه همراهند و تا مشترکین وفادار، هر ماه انتظار آن را می‌کشند، این چرخه‌ی بلنده ادامه خواهد داشت. اینک به مناسبت انتشار دویستمین شماره، همراهان صمیمی ماهنامه مهندسی پزشکی را دویست بار سپاس می‌گوییم. با چنین یارانی وفادار، تکلیف خود می‌دانیم که این نشریه را همچون پرچمی در قرارگاه دست‌اندرکاران تجهیزات پزشکی و دارویی کشور برافراشته نگاه داریم.

جانب‌داری از این یا آن مقام و دسته و گروه و برند تجاری در امان ماند. حاصل این رویکرد و عملکرد مسئولانه، اعتبار و اعتمادی است که خانواده‌ی تجهیزات پزشکی و دارویی کشور به ماهنامه مهندسی پزشکی ارزانی داشته‌اند. به لطف حسن اعتماد شرکت‌های مهندسی پزشکی و دارویی و درج آگهی در نشریه‌ی خودشان است که ماهنامه مهندسی پزشکی به عنوان رسانه‌ای مستقل و اثرگذار در بخش خصوصی، شرایط سخت اقتصادی را از سر گذرانده و با صدای بلند پیام آنها را منتشر می‌کند؛

به اعتبار حسن نظر استادان دانشگاه و متخصصان شاخه‌های متنوع مهندسی پزشکی است که تازه‌ترین یافته‌های دانش و فناوری به اطلاع خوانندگان می‌رسد؛ به برکت همکاری و همدلی تشکل‌های صنفی تولیدکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان است که مسائل صنفی با دقت کارشناسی و با قدرت از طریق ماهنامه خودشان به گوش مسئولان می‌رسد؛ با التفات مسئولان و مقامات دولتی به این ماهنامه است که اطلاع‌رسانی صحیح و معتبر میسر شده و باب گفتگو بین همه طرف‌ها گشوده می‌شود؛

این اعتمادها و اعتباربخشی‌ها ضریب نفوذ

شماره ۲۰۰، چیز کمی نیست: دویست شماره انتشار منظم ماهنامه، یعنی دویست‌ماه همراهی با مخاطبان؛ یعنی دویست‌ماه پایه‌ی خانواده‌ی تجهیزات پزشکی و مهندسی پزشکی، فرازونشیب این صنعت را در عرصه‌های علمی، تجاری، اجرایی، مدیریتی، سیاست‌گذاری و اجتماعی تعقیب کردن. تداوم ارتباط تعاملی و تنگاتنگ ماهنامه مهندسی پزشکی با مخاطبان در حوزه‌های دولتی، بخش خصوصی، دانشگاهی و صنفی، پیوندی ارگانیک بین این ماهنامه و دست‌اندرکاران تجهیزات پزشکی و مهندسی پزشکی پدید آورده است. این ارتباط ارزنده‌ترین سرمایه یک رسانه به شمار می‌آید.

این سرمایه ارجمند که حاصل ۱۷ سال کار مسئولانه و ارتباط همدلانه با طیف وسیع مخاطبان است، آسان به دست نیامده است. تیم ماهنامه مهندسی پزشکی از آغاز با دو بال تخصصی مهندسی پزشکی و روزنامه‌نگاری شکل گرفت و پیوسته با پویایی و در دست‌داشتن نبض جامعه‌ی مخاطب، مسیر حرکت خود را تنظیم کرد و در تمام این مدت با مراقبه‌ی حرفه‌ای از لغزیدن به سوی منافع فردی و کوتاه‌مدت و هرگونه گرایش جناحی و

بنیان‌گذار ماهنامه مهندسی پزشکی:
اعتماد مخاطب به رسانه‌ها
درگرو بی‌طرفی است

در این حوزه نیست. برای شروع کار به وزارت ارشاد درخواست مجوز دادم. چون آن زمان روند صدور خیلی طولانی بود، سه سال بعد مجوز انتشار نشریه صادر شد.

◆ چه پتانسیل‌هایی در حوزه تجهیزات پزشکی وجود داشت که نیاز به یک نشریه و ایده راه‌اندازی آن را در ذهن شما قوی‌تر کرد؟

در آن زمان هم مثل حالا تعداد زیادی از شرکت‌های تجهیزات پزشکی در این بخش فعال بودند که ملزومات و دستگاه‌های متنوع وارد می‌کردند. برآورد من با وجود این تعداد از فعالان اقتصادی این بود که وجود یک نشریه ضروری است چون آنها نیاز به تبلیغات دارند. از سوی دیگر دانشگاه‌ها و بیمارستان‌ها نیاز داشتند که عملکرد دستگاه‌ها را بدانند. هدف من این بود که نشریه بتواند راهنمای علمی برای هر دو طرف باشد. در همان دوران که ایده شکل‌گیری نشریه در ذهنم شکل می‌گرفت، باتوجه به مسئولیت‌م برای کارهای آموزشی و فنی به شهرستان‌ها سفر می‌کردم. در فرایند یکی از بازدیدها یکبار به ایلام رفتم. وقتی از آنها خواستم یک دستگاه نصب کنند، دیدم که تعداد زیادی دستگاه در پالت‌های چوبی خریداری شده اما نصب و راه‌اندازی نشده و بلااستفاده مانده بود؛ درحالی‌که هزینه زیادی برای آن صرف شده بود. نمی‌خواهم خریدهای بی‌دلیل را با نگاه بدبینی مبنی بر سودجویی‌های مالی تحلیل کنم اما همین که دستگاهی درست انتخاب نشده و متخصص مربوطه نیازی به آن نداشت، نشان می‌داد که در این عرصه کمبودهای زیادی وجود داشت. بنابراین این موضوع در ذهن من شکل گرفت که نشریه می‌تواند با راهنمایی‌های فنی و دقیق‌تر از خریدهای بی‌رویه و اشتباه جلوگیری کند. در این صورت از واردات بی‌رویه و خروج بی‌دلیل ارز از کشور هم جلوگیری می‌شد. ارائه راهنمایی‌های علمی و فنی به دانشجویان به خصوص در عرصه‌هایی که دانشگاه به آن نمی‌پرداخت هم موضوع دیگری بود

۱۷ سال پیش اولین جرعه زده شد. ماهنامه مهندسی پزشکی به عنوان یکی از معدود رسانه‌های مستقل که بیش از یک دهه دوام آورده و همچنان به کار خود ادامه می‌دهد، در تلاش برای انتشار دویستمین شماره خود است. رسانه‌ای که از ابتدا برای تأثیرگذاری برای بی‌طرف ماندن تلاش کرد و شاید همین موضوع مهم‌ترین وجه متمایز کننده نشریه با دیگر رسانه‌ها باشد. در همین راستا به سراغ مهندس یحیی رضوی، بنیان‌گذار و عضو شورای سیاست‌گذاری ماهنامه مهندسی پزشکی رفتیم و از او خواستیم از اولین انگیزه‌های شکل‌گیری نشریه تا روزهای طاقت‌فرسای کار و فرایندی که در این مدت طی شد، مصاحبه کنیم.

◆ ایده اصلی راه‌اندازی ماهنامه چطور به ذهنتان خطور کرد؟

در سال ۱۳۷۰ وقتی از دانشگاه تبریز در رشته الکترونیک فارغ‌التحصیل شدم، آرام آرام وارد حوزه تجهیزات پزشکی شدم و فعالیت علمی و فنی را شروع کردم. در همین فرایند روزی در جلسه‌ای نشسته بودیم که درمورد نشریات صحبت شد. فقط یک جمله این جرعه را در ذهن من ایجاد کرد که هر صنفی برای خود نشریه ای دارد. پس چرا مهندسی پزشکی نشریه تخصصی ندارد. در آن زمان در رشته‌های الکترونیک و کامپیوتر، نشریات تخصصی به وجود آمده بود اما در مهندسی پزشکی نه. در همان جلسه این فکر به ذهن من خطور کرد که مهندسی پزشکی هم یک علم است و هم یک فن که از رشته‌های مهندسی الکترونیک هم تخصصی‌تر است اما هنوز یک نشریه تخصصی ندارد. مضاف براین مهندسی پزشکی به دلیل ارتباطی که با تجهیزات پزشکی داشت در سطح بازار بسیار توسعه یافته بود و افراد زیادی در این عرصه فعالیت می‌کردند و همچنان هم می‌کنند. برای شروع کار باید مطمئن می‌شدم آیا نشریه‌ای در این حوزه وجود دارد یا خیر. بعد از اینکه تحقیق کردم متوجه شدم که هیچ نشریه‌ای

که ماهنامه می‌توانست در بدو امر به آن پردازد. پیگیری مسائل صنفی از دیگر بخش‌هایی بود که می‌توانست ورود به آن برای ماهنامه خیلی مفید و حتی لازم باشد. در دهه هفتاد که نشریه به‌راه افتاد خوب یادم هست که هر شرکتی برای خود تحلیل و دیدگاه به خصوص در مورد چالش‌های موجود داشت که فضایی برای طرح آن نبود. پیرو همین ایده برگزاری میزگردهایی با حضور گروه‌های درگیر ایجاد شد که شرکت‌ها، مسئولان و همه ذی‌نفعان بیایند و حرف‌های خود را بزنند. خدا را شکر این اقدامات کمی تاثیرگذار بود.

◆ حالا بعد از گذشت ۱۷ سال از عمر ماهنامه چه انتظاری از آن دارید؟

ماهنامه به هیچ صنف و گروهی وابسته نیست و همیشه سعی کرده راه میانه را انتخاب کند. نه دولتی است، نه به انجمنی وابسته است و نه از سوی بخش خصوصی اداره می‌شود؛ به همین دلیل می‌تواند و باید نفوذ و تاثیرگذاری بیشتری داشته باشد. باتوجه به پیشینه ماهنامه انتظاری که درخصوص تاثیرگذاری از آن می‌رود، کماکان خیلی بیش از این است. برای مثال مهم‌ترین مسئله امروز دریافت طلب‌های میلیاردی‌شان است که دراین خصوص ماهنامه بیشتر از این هم نتوانسته تاثیر بگذارد. نقدهای منصفانه، تذکر، تاثیرگذاری بر عزل و نصب مدیرانی که ضعیف‌تر عمل کرده‌اند و افرادی که متبخر هستند حوزه مهم و مناسبی برای نقش‌آفرینی رسانه است.

◆ استقلال یک رسانه چقدر بر هویت و نقش آن تاثیرگذار است؟

از آنجا که رسانه‌ها بنگاه تجاری نیستند و نمی‌توانند هزینه‌های خود را تامین کنند، وابستگی آنها به یک نهاد، گروه یا بخش اقتصادی-صنفی یا... می‌تواند رسانه را به سرعت رشد دهد اما معایبی هم دارد. رسانه‌ای که به یک انجمن، شرکت یا نهاد وابسته شود شاید در یک دوره زمانی کوتاه منتشر شود اما از آنجا که در نهادهای صنفی حمایت از رسانه بسته به نوع نگاه مدیریت اعضای صنف با شدت و ضعف‌های زیادی روبرو می‌شود؛ بعد از مدتی از فعالیت بازمی‌ماند. اگر یک نشریه و رسانه مستقل بتواند هزینه‌های آغاز کار را بدون این وابستگی تامین کند، در آینده طول عمر بیشتری خواهد داشت.

یکی از بزرگترین معایب رسانه‌های وابسته، برداشت مخاطبان از تحلیل‌ها و مطالب منتشر شده آن رسانه است. مخاطبان هر نقد و گزارش تحلیلی را به دلیل وابستگی نشریه به یک نهاد فاقد رعایت اصل انصاف و بی‌طرفی می‌دانند. این موضوع اعتماد مخاطبان و فعالان صنفی و اقتصادی را کاهش می‌دهد.

یکی از موضوعاتی که ما در شورای سیاستگذاری همیشه مطرح می‌کنیم صداقت با مخاطب است. اگر قرار است برخی از گزارش‌ها در ارتباط با یک شرکت باشد تحت عنوان رپرتاژ آگهی منتشر می‌شود تا اعتماد مخاطب از ما سلب نشود و او بدانند گزارشی که در این صفحه منتشر شده با هدف معرفی تجهیزات، کالاها و توانمندی‌های این شرکت

بوده است و حساب این مطلب از سرمقاله، گزارش و گفتگوی ویژه یا میزگردهایی که از سوی ماهنامه برگزار می‌شود جداست.

◆ آینده رسانه‌های مکتوب را چطور می‌بینید؟

با حمله رسانه‌های دیجیتال برای مدت کوتاهی رسانه‌های مکتوب به عقب رانده شدند، با این حال فکر می‌کنم رسانه‌های دیجیتال هرچه در توان داشتند نشان دادند و بیش از این قدرتی برای تاثیرگذاری ندارند. بنابراین هر نشریه مکتوبی که تا عصر حاضر بوده از این به بعد هم فعال خواهد بود.

رسانه‌های دیجیتال در حوزه تجهیزات پزشکی یا خیلی ضعیف عمل کردند و یا اصلاً نتوانستند وارد این عرصه شوند. بنابراین اعتماد فعالان به این رسانه‌ها چندان جذب نشد.

یکی از نواقص کانال‌های تلگرامی این است که نمی‌توان از میزان دیده شدن مطالب اطمینان حاصل کرد. چون حجم مطالبی که در این شبکه منتشر می‌شود زیاد است، خیلی از کاربران حجم بسیاری از این پیام‌ها را نمی‌خوانند و نمی‌بینند بلکه تنها از آن گذر می‌کنند. ازسوی دیگر تبلیغات در فضای مجازی کم‌ارزش‌تر است. چون امکان دروغ پراکنی در این رسانه‌ها بیشتر است و سخت‌تر قابل پیگیری است؛ براساس این شواهد به نظر نمی‌رسد تلگرام بتواند جای نشریات مکتوب را بگیرد.

◆ یک خاطره از فرایند شروع کار نشریه یا یکی از روزهای خاطره‌انگیزی که در این ۱۷ سال در ماهنامه مهندسی پزشکی داشتید برایمان تعریف کنید؟

همان زمان که ایده راه اندازی ماهنامه مطرح شد افراد زیادی از انجمن‌ها و شرکت‌ها بودند که می‌خواستند ماهنامه به صورت مرئی یا نامرئی به آنها وصل شود اما من علاقه‌ای به این کار نداشتم، به خاطر همین دنبال فردی می‌گشتم که مایل به سرمایه‌گذاری باشد تا انتشار نشریه را آغاز کنیم که آقای ماکویی را از شانس خوبمان پیدا کردیم. ایشان هم در آن زمان می‌خواستند نشریه‌ای را راه‌اندازی کنند. باتوجه به اینکه اطرافیان آقای ماکویی و خودشان روزنامه‌نگار و فعال رسانه‌ای بودند ماهنامه مهندسی پزشکی را همراه با تیم حرفه‌ای ایشان آغاز کردیم. نتیجه برنامه‌ریزی‌های خوبی که با همراهی این دوستان برای ماهنامه اجرا شد این شد که بعد از شش ماه نشریه آورده پولی ایجاد کرد.

یکی از طنزهای روزگار این است علی‌رغم آنکه من جز افراد منزوی هستم اما در مسیر زندگی خود برای مدت‌ها به عنوان مدیرمسئول یک رسانه فعالیت کردم و در معرض دید قرار گرفتم. فکر می‌کنم هرچقدر انسان‌ها به دنبال یک موضوع نباشند بیشتر ممکن است در آینده با آن مواجه شوند.

◆ برای ماهنامه مهندسی پزشکی چه آرزویی دارید؟

درکنار موفقیت‌های کوتاه مدت برای نشریه، آرزو می‌کنم ان شاءالله هزارمین شماره نشریه با قدرت تمام مثل نشریه «دانشمند» که برای ما تبدیل به یک نوستالژی شده، ماهنامه مهندسی پزشکی هم برای کودکان ما نوستالژی شود و چندین سال بعد آنها از قدمت این نشریه بگویند.